

[I. A. Hansen.]

holde mig til Lovforslagets Forhold til de Opgaver, som det selv, det vil sige Regeringen, stiller for den foreslaaede Militærorganisation. Disse Opgaver er jo rene Bevogtningsopgaver, intet uden Bevogtningsopgaver. Ja, der er sagt mange taagede Ord her i Landet om Bevogtningsopgaver i Mod-sætning til det, man kalder Kampopgaver, men denne Taagetale maa vel snart være forbi. Efter de Handlinger og Udtalelser, vi har set fra den siddende Regering, er der jo ikke længere nogen, der kan gaa rundt i den Tro, at det, Regeringen tilsigter med Forslaget om Vagtkorps og Statsmarine, er blot og bart at etablere en Rekognoscerings- og Efterretningstjeneste ved Grænsen og i vore Farvande. Det fremgaar ogsaa af selve Lovforslagets Indhold; man anvender dog ikke 18 Mill. Kr. om Aaret til et Korps' Udstyr med ca. 350 Kanoner, med Rekylggeværer og Haandgranater og til en Marine, som er forsynet med Torpedobaade og Miner, hvis det ikke er Forudsætningen, at disse Redskaber i givet Tilfælde skal bruges til Modstand mod Overfald og Angreb. Det gør man fornuftigvis ikke, og Regeringen afviser da heller ikke længere den Mulighed, at Vagtkorpset og Statsmarinen kan blive henvist til at løse Forsvars-, om man vil Kampopgaver. Jeg minder om den højtærede Statsministers Ord i Fjor til danske Korrespondenter i Genève. Jeg skal ikke komme stærkt ind paa dem her i Dag, de var Genstand for en meget udførlig Omtale sidste Aar, men jeg minder dog lige om, at den Gang satte den højtærede Statsminister Opgaverne for en dansk Militærorganisation ret højt, idet han udtalte, at naturligvis maatte den i givet Tilfælde forsøge at afværge en neutralitetsbrydende Flaades Besættelse af Landet. Han tilføjede, at vi maatte afværge, at en ringe Styrke til Lands eller til Vands besætter dansk Omraade, indtil Nationernes Forbund kan træde i Funktion og ved sine Foranstaltninger kan afværge en Krig, som maatte true. Jeg gentager, at det er ret vidtrækkende Kampopgaver, den højtærede Statsminister vedkender sig gennem disse Udtalelser, men jeg skal holde mig til et senere Tilfælde.

Den højtærede Forsvarsminister har tidligere under Forhandlingerne, dels her i Tinget, dels andetsteds, udtalt sig særdeles haanligt, naar vi fra vor Side pegede paa, at der meget vel ved Landegrænsen kunde blive Brug for ret stærke, velbevæbnede og velorganiserede Styrker, nemlig til at værne Grænsen mod Overfald fra væbnede Bander

i socialt eller nationalt bevægede Tider. Jeg husker, at den højtærede Forsvarsminister for et Par Aar siden lod sig forlyde med, at det virkelig maatte blive vor Nabonations Sag at tage sig af sine tossede Elementer. Det tyske Politi vilde naturligvis arrestere dem, længe inden de naaede op til Grænsen. Ja, det er virkelig ikke mere end et Par Aar siden, at den højtærede Forsvarsminister docerede denne himmelblaaøjede Opfattelse af Begrebet Grænsevagt; der var ikke Tale om Fare for irregulære Bander den Gang, der var i det hele taget ingen Røvere i denne Skov. Men i Sommer indhentede den drilske Skæbne den højtærede Forsvarsminister. Der opstod en Gang i Juni Maaned Rygter om, at nogle Hundrede tyske Kommunistar havde planlagt en Demonstration over Grænsen for at forstyrre det store nationale Møde i Dybbøl, hvor bl. a. den højtærede Statsminister skulde tale. Rygterne tog saa stærk og fast Form, at det sønderjydske Politi fandt sig foranlediget til at rekvirere Hjælp fra Garnisonen i Haderslev, og der blev sendt en Deling til Grænsen bevæbnet med skarpe Patroner og Haandgranater og andet krigsmæssigt Udstyr. Nu viste det hele sig at være blind Alarm, og den højtærede Forsvarsminister var, bagefter naturligvis, da det ikke blev til noget, Genstand for ret haanlige Angreb fra en Side, der stod ham nær. Man talte om, at det var fuldkommen latterligt at sende saaledes udrustede Tropper til Grænsen. Men her maa jeg sige til den højtærede Forsvarsministers Ros, at her optraadte han som et Mandfolk. Han paatog sig det fulde Ansvar for de trufne Foranstaltninger, og han tilføjede, at naar som helst Politiet rekvirerede militær Hjælp i en lignende Situation, saa skulde den blive ydet. Jeg beder den højtærede Formand om Til-ladelse til at citere et Par enkelte Ytringer, som den højtærede Forsvarsminister brugte ved den Lejlighed. Jeg skal ellers ikke for-tabe mig i Citater, men disse Ytringer har en særlig Interesse til Belysning af selve Af-rustningsministerens nuværende Indstilling overfor Problemet Grænsebevogtning. I „Nationaltidende“ for 17. Juni stod der et Interview med den højtærede Forsvarsminister, der i meget drastiske Vendinger tilbageviser Kritikken mod den lille militære Ran-gering. Interviewet er ikke senere demen-teret, og jeg gaar derfor ud fra, at det dækker den højtærede Ministers Opfattelse og Udtalelser den Gang. Ministeren udtalte:

„Det er da ganske klart, at naar man sender 50 Mand ud imod 400, maa de være anderledes bevæbnet, end hvis